

Kiszely Jánosné

Kiszely Jánosné népi iparművész, a Népművészet Mestere cím tulajdonosa, 1928. április 29-én született Mezőberényben. Kézműves családból származik, ősei szücsök, tímárok és csizmadiák voltak. Több mint 45 éve gyűjti, tervezi, készíti eredeti motívumok alapján a kézimunkákat. Mindig feladatának érezte a mezőberényi magyar, német, szlovák népi hímzés hagyománykincsének továbbélését.

Harminc éven keresztül vezette a mezőberényi Petőfi Sándor Művelődési Központ díszítőművészeti szakkörét. Irányítása alatt Mezőberény „képíró asszonyai” megismerkedtek valamennyi magyar néprajzi tájegység hímzésével. Az elmúlt három évtizedben a szakkör tagjaival sok helyi, megyei, országos, sőt határon túli (Szlovákia, Románia, Jugoszlávia, Hollandia, Németország, Franciaország, Amerikai Egyesült Államok) kiállításon vettek részt szép sikerrel. A szakkör tagjaival hímzett párnavégeket készítettek, melyet 2001-ben Tóth Sándor fafaragó, Népművészet Mestere által készített ágy és szék, bölcső, valamint Gulyás Imréné szövő szőtt pokrócával együtt a helyi múzeumban is megcsodálhattak az érdeklődők. Ez a közös alkotás 2000-ben a Néprajzi Múzeumban is látható volt, készítőik pedig a Népművészeti Egyesületek Országos Szövetségének különdíjában részesültek. Erdélyben (Válaszúton) gyűjtött anyagából valamint észak-mezőségi motívumokból tervezett munkáival a mezőberényi díszítőművészeti szakkör asszonyaival az Országos Textiles Konferencia alkalmából megrendezett kiállításon III. helyezést értek el.

Társszerzője a Békés Megyei Művelődési Központ által kiadott, népművészettel foglalkozó kiadványoknak.

Saját tervezésű és készítésű kézimunkáival rendszeres résztvevője a megyei és országos pályázatoknak, ahol több I., II., III. díjat nyert.

Kiszely Jánosné munkájának elismeréseként 1982-ben megkapta a Népi Iparművész kitüntető címet, 1986-ban Gránátalma oklevélben részesült megyei kollektív munkáért és az alsó-tiszavidéki gyapjúhímzés feldolgozásáért. 1987-ben ugyanezt a kitüntetést a mezőberényi szabadrajzú gyapjúhímzés feldolgozásáért kapta. 1988-ban Miniszteri dicséret emlékérem, 1989-ben Ezüst plakett a kunhímzés feldolgozásáért jelzi, tevékenységét a „szakma” is figyelemmel kíséri.

1998. augusztus 19-én Budapesten a Néprajzi Múzeumban vehette át a Népművészet Mestere megtisztelő címet. 1999-ben Nyíregyházán alsó-tiszavidéki hímzésekkel Mesterremek kitüntetést kapott.

Élete célja mindig az volt, hogy az eredeti népművészetet kutassa, terjessze. Ezen belül pedig kiemelten fontosnak tartotta, hogy szűkebb hazája, Mezőberény hímzéskultúráját mind többen megismerjék országhatáron belül és kívül egyaránt.

Ezt az áldásos tevékenységét szolgálja a Mezőberényi szücs-hímzések c. könyv, mely 2000-ben a Magyar Millennium és a Mezőberényiek Világtalálkozója alkalmából jelent meg a Petőfi Sándor Művelődési Központ kiadásában. Ez alkalomból elkészítette „Mezőberény életfája” című alkotását, melyet a három népcsoport szücs-hímzés motívumaiból maga tervezett és hímzett ki, majd a városnak és a művelődési központnak ajándékozott.

További terve a mezőberényi fehérhímzések és szabadrajzú gyapjúhímzések könyv alakban történő megjelentetése.

Kiszely Jánosné a Díszítőművészeti szakkör 30 éves jubileumi kiállításán 2002-ben átadta a szakkör vezetését kinevelt utódjának, aki sajnos munkahelyi és családi elfoglaltsága miatt ez évben kénytelen volt lemondani a feladatról. Népművészetünk elkötelezettjeként Kiszely Jánosné ismét vállalta, hogy idős kora ellenére is tovább vezeti a Díszítőművészeti kör munkáját, míg újabb utód kinevelődik a szakkör tagjai közül.

Városunk nép hagyományainak megőrzésében végzett hosszú, eredményes munkájának méltó elismerése a „Mezőberényért” kitüntetés.